
Dit artikel is exclusief voor abonnees, maar we bieden het u gratis aan.

MAANDAG 2 DECEMBER 2019 - BINNENLAND

<p>'Met steun houden velen het thuis lang vol, maar op zeker moment wordt het toch te zwaar.' Katrijn Van Giel</p>

'Met steun houden velen het thuis lang vol, maar op zeker moment wordt het toch te zwaar.' © Katrijn Van Giel

OUDERENZORG

'Inleunflats' voor partners van zorgbehoevende ouderen in opmars

Lees De Standaard voor maar € 1! [Meer info](#)
Er zijn in Vlaanderen al 182 plaatsen in woonzorgcentra voor zelfredzame ouderen. Ze betalen alleen de

'hotelkosten' en kunnen zo samenblijven met hun zorgbehoevende partner.

VAN ONZE REDACTRICE VEERLE BEEL

BRUSSEL | In het woonzorgcentrum Sint-Eligius in Lochristi kunnen koppels, van wie slechts één persoon zorgbehoevend is, terecht in een 'inleunflat': een soort van assistentiewoning waaraan een extra slaapkamer is toegevoegd die een aparte toegang heeft voor de zorgkundigen. De zelfredzame oudere, die vaak al jarenlang thuis aan mantelzorg heeft gedaan, kan er nog behoorlijk zelfstandig leven. Hij of zij hoeft 's nachts niet op te staan om zorg te verlenen. Dat doen de zorgkundigen van het centrum.

Zo kunnen koppels die anders gescheiden zouden worden, omdat een van beiden dag en nacht verzorging nodig heeft, toch samenblijven. De zes inleunflats in Lochristi zijn bedoeld voor echtparen van wie een van beiden dementie heeft.

'Veel echtparen willen het liefst zo lang mogelijk thuis blijven wonen', zegt Hilde de Bruyn, directrice van wzc Sint-Eligius, dat behoort tot de groep ZorgSaam ZKJ. 'Met de steun van familie en thuisverpleging houden velen het lang vol. Maar op zeker moment wordt het toch te zwaar. De gezonde partner raakt uitgeput, of het stel komt in een isolement terecht. Elkaar dan moeten loslaten, is voor velen schrijnend. Onze inleunflats bieden daarop het antwoord. We waren voorloper: we hebben die flats al sinds 2010.'

De partner moet 's nachts niet opstaan om zorg te verlenen. Dat doen de zorgkundigen van het centrum

Met een decreetswijziging uit 2017 wil Vlaanderen dit model verder verspreiden. Gezonde partners kunnen mee in het wzc komen wonen boven op het erkende aantal woongelegenheden. Ze betalen alleen de 'hotelkosten' van hun verblijf – in Lochristi gaat het alleen om een huur.

Uit een parlementaire vraag van Katrien Schryvers (CD&V) aan Vlaams minister van Welzijn Wouter Beke (CD&V) blijkt dat er een gestage groei is in het aanbod van zulke 'inleun'-woongelegenheden merkbaar. In mei 2018 wilden vijf voorzieningen een dergelijk aanbod doen. In maart dit jaar waren er al 162 zulke woongelegenheden in 32 woonzorgcentra. Vandaag zijn het er 182.

Oost- en West-Vlaanderen beschikken over het grootste aanbod (respectievelijk 70 en 69). In de provincie Antwerpen zijn er 35. Limburg (6) en Vlaams-Brabant (2) blijven voorlopig ver achterop.

Niet loslaten

Wat als de gezonde partner zelf ook zorgbehoevender wordt? 'Bij de zes stellen zijn er nu inderdaad ook drie partners die redelijk wat zorg nodig hebben', zegt de Bruyn. 'De gezonde partner koopt geen zorg in bij ons, maar bij de thuisverplegingsdiensten. Net zoals dat thuis zou gebeuren.'

Als blijkt dat ook de mantelzorger erg veel zorg nodig begint te hebben, kan een verhuizing naar het woonzorgcentrum overwogen worden. Ook als de demente bewoner overlijdt, liggen alle opties open: of de mantelzorger gaat terug naar huis. Hij of zij kan verhuizen naar een assistentiefat of alsnog naar een eenpersoonskamer in het woonzorgcentrum.

Op de website van wzc Sint-Eligius is een filmpje (<https://www.zorg-saam.be/sint-eligius/ons-aanbod/inleunflats>) te zien waarin een echtpaar over hun verblijf in een inleunflat vertelt. 'Nadat Marcel 's morgens is verzorgd, komt hij bij mij inleunen. Hij is dan heel content', zegt Simonne Baadens in dat filmpje. 'We zijn 62 jaar getrouwd. Het moeilijkste voor mij was de gedachte dat ik hem zou moeten loslaten. Dat had ik niet gekund. Ik ben zeer dankbaar dat we de dag nog samen kunnen doorbrengen.' Haar man knikt en zegt: 'Ja, tezamen.' Het echtpaar is intussen overleden.

VEERLE BEEL

Veerle Beel is redactrice binnenland bij De Standaard.

Meer artikels van Veerle Beel ► (<https://www.standaard.be/auteur/veerle-beel>)

LEES MEER

29/11/2019 | Liefde in tijden van dementie: 'Soms krijg ik nog een mooie kus'

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20191128_04742645)

Lees De Standaard voor maar € 1!

^ Meer info

21/11/2019 | Niet vallen kan je leren (https://www.standaard.be/cnt/dmf20191121_04728948)

20/11/2019 | Na werknemers ASZ legt ook personeel De Hopperank werk neer (https://www.standaard.be/cnt/dmf20191119_04725811)

daard.be/extra/static/